

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 6419

Doknr.
393795

Dato
03-10-2016

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 5. september 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 382 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 382:

"Ankestyrelsens velfærdsundersøgelser, som blev offentliggjort i 2012 og 2014, viser, at børnene i de adspurgte plejefamilier i næsten halvdelen af sagerne ikke har fået de 2 lovbestemte, personrettede tilsynsbesøg årligt. Vil ministeren redegøre for, hvorfor de problemer, som plejefamilierne tydeligvis oplever i forbindelse med manglende tilsyn, ikke har givet anledning til, at Ankestyrelsen har gennemgået dette område mere indgående med praksisundersøgelser, og hvorfor der i det hele taget ikke er fulgt op på denne viden? Spørgsmålet stilles på baggrund af samrådet den 1. september 2016 om Rigsrevisionens beretning (21/2015) vedr. indsatsen over for anbragte børn, jf. SOU alm. del – samrådsspørgsmål P og Q."

Svar:

Tilsynet med det anbragte barn – det personrettede tilsyn – skal foretages af den anbringende kommune, som efter servicelovens § 148 skal føre løbende tilsyn med barnets eller den unges forhold, når barnet eller den unge er anbragt uden for hjemmet. Det personrettede tilsyn skal foretages efter behov og minimum to gange årligt og gælder uanset, hvilken type anbringelsessted barnet eller den unge er anbragt på.

Som led i tilsynet skal der tales med barnet ved besøg på anbringelsesstedet. Samtalen skal så vidt muligt gennemføres uden tilstedeværelse af personer fra anbringelsesstedet, uanset om barnet eller den unge er anbragt i en plejefamilie, på et opholdssted eller på en døgninstitution. Jeg går ud fra, at det er dette tilsyn, som spørgeren henviser til.

Den lovgivning skal kommunerne naturligvis overholde, ligesom vi fra centralt hold skal følge op på den viden, vi har, og understøtte kommunerne i at overholde de regler, vi fastsætter.

Det har vi gjort på flere måder i satspuljekredsen, hvor vi i de foregående år har iværksat en række initiativer, som skal give en bedre indsats i kommunerne. Blandt andet har vi styrket efteruddannelsen for sagsbehandlerne med fokus på børnesamtalerne. Kurset er et af de mest efterspurgte i det såkaldte kursus-katalog, og det vidner således om stort kommunalt fokus på at inddrage barnet.

Vi har også permanentgjort Task Forcen på børneområdet, der skal hjælpe kommunerne med at sikre en bedre kvalitet i sagsbehandlingen. Det kan blandt andet ske ved at bistå kommunerne med, at de kommer rundt om alle de relevante forhold i en sag – herunder også inddragelse af barnet.

Endelig afsatte vi med satspuljen for 2016 knap 100 mio. kr. til at understøtte det arbejde, som lige nu foregår i mange kommuner med at omlægge indsatsen på børneområdet og indrette sig på nye måder for at styrke det forebyggende arbejde og kvaliteten i sagsbehandlingen. Omlægningen sker med inspiration fra den svenske praksis, hvor omdrejningspunktet bl.a. er hyppigere opfølgning i sagerne og inddragelse af barnet og familien. Initiativet tager udgangspunkt i Socialstyrelsens erfaringer og viden fra forløbene med de tre Partnerskabskommuner og referencenetværk i regi af Forebyggelsespakken fra Finanslovsaftalen fra 2014. Det er en rigtig positiv udvikling.

Jeg mener på den baggrund, at vi i satspuljekredsen løbende tager relevante initiativer på baggrund af den viden, vi får ind. Dette gælder også i forhold til inddragelse af og tilsyn med anbragte børn.

Ankestyrelsen iværksætter løbende velfærds- og praksisundersøgelser på området, hvor der er behov for mere viden om kommunernes praksis. Temaet for praksisundersøgelserne i 2017 er ikke fastlagt på nuværende tidspunkt.

Jeg kan i øvrigt henvise til den samtidige besvarelse af SOU alm. del 381 (samlingen 2016-17).

Med venlig hilsen
Karen Ellemann